

Nattbönen under Ramadan

[FINNS SOM PDF](#)

Författare: Muhammad Nasir al-Din al-Albani

All lovprisning tillkommer Allah, och må frid och välsignelser vara över Allahs Sändebud, hans familj, hans följeslagare och den som följer hans Sunnah. Att fortsätta:

Detta är den andra tryckningen av min avhandling "Nattbönen under Ramadan", som jag presenterar för den ädle läsaren vid detta tillfälle av den välsignade månaden Ramaadaans nära ankomst, 1406H. Efter att alla exemplar av den första tryckningen tog slut, och efter att förfrågningarna om boken blev många, tog jag en ny titt på avhandlingen och reviderade och förbättrade den, tillfogade flera hadeeth-referenser och nya nyttiga punkter, vilket jag hoppas ska glädja läsarna, om Allah vill. Läsaren kommer att finna de viktigaste av dessa förändringar i avsnittet om 'Itikaaf.

Jag ber Allah, den Mäktige och Majestätiske, att leda mig till det som är rätt och att förlåta mig för det som min förståelse missade av korrekthet och av den sanning som undkom min penna. Jag ber Allah att Han gör denna bok uppriktigt för Hans Ansikte, sannerligen Han är den All-Förlåtande, Mest Generöse.

'Ammaan (Jordanien)
Sha'baan 7, 14DGH

Skrivet av Muhammad
Muhammad Nasir al-Din al-Albani

Inledning till första upplagan

Sannerligen, all lovprisning tillkommer Allah. Vi prisar Honom, vi söker Hans hjälp och vi ber om Hans förlåtelse. Vi söker skydd hos Allah från våra själars ondska och våra handlingars ondska. Den som Allah vägleder, ingen kan vilseleda honom, och den som blir vilseledd, ingen kan vägleda honom. Jag vittnar att det inte finns någon gud värd att dyrkas i sanning förutom Allah – Han står ensam och utan partner.

Och jag vittnar att Muhammad ﷺ är Hans tjänare och sändebud.

Därefter:

Det är autentiskt rapporterat från Ibn Mas'ood må Allah vara nöjd med honom i mawqoof-form [1], men det tar domen av att vara marfoo' [2] som ett uttalande från Profeten, att han sade:

"Hur kommer ni att vara när en fitnah (prövning, dvs. innovation) omsluter er så att den vuxne blir gammal med den och ungdomen växer upp med den, och folket tar den som en Sunnah? Så när någon del av den (dvs. innovationen) överges, kommer det att sägas: 'Har du övergivit Sunnah?'"

De sade: "När kommer det att vara?"

Han sade: "(Det kommer att vara) när era lärda har gått bort, era recitatörer har blivit många, era Fuqahaa har blivit få, era ledare blivit många, era pålitliga minskat, det världsliga livet eftersträvas genom (att göra) handlingar av det Efterkommande, och kunskap söks för en annan anledning än Religionen." [3]

Jag säger: Denna hadeeth är ett av tecknen på hans ﷺ Profetskap och sanningen i hans Sändebudskap, för sannerligen har var och en av dess delar blivit förverkligad i denna tid. Bland dem är spridningen av olika innovationer, med vilka folket prövas, så att de har tagit dem som en Sunnah och (del av) Religionen att följa. Så när de verkliga Ahlus-Sunnah vänder sig bort från dem mot Sunnah, som är autentiskt fastställd på Profeten ﷺ, kommer det att sägas: "Har Sunnah övergivits?"

Detta är vad som har drabbat oss – Ahlus-Sunnah – i Shaam, när vi återupplivade Sunnah att utföra Taraaweeh-bönen med elva rak'aat, medan vi uthärdade i dem med frid och underkastelse och använde de olika autentiska orden av åminnelse (adhkaar), enligt ens förmåga. Detta är något som en majoritet av dem som regelbundet utför Taraaweeh-bönen med tjugo rak'aat har lämnat. Och ovanpå detta, deras vrede och raseri tändes och släpptes lös när vi producerade vår avhandling "Salat-ut-Taraaweeh", som är den andra av flera avhandlingar som finns i vår bok "Tasdeed-ul-Isaabah illa man za'ama Nusrat-al-Khulafaa ir-Raashideen was-Sahaabah." Detta var på grund av vad de såg i den från påståendet att:

Profeten ﷺ utförde inte Taraaweeh-bönen med mer än elva rak'aat.

Omar må Allah vara nöjd med honom beordrade Ubay (bin Ka'ab) och Tameem ad-Daaree att leda folket i Taraaweeh-bönen med elva rak'aat enligt den autentiska Sunnah.

Rapporten: "Folket utförde nattbönen under Omars tid i Ramadan med tjugo rak'aat" är en shaadh [4] och da'eef rapport, som motsäger rapporten (ovan i Punkt 2) från tillförlitliga berättare, som anger att det var elva rak'aat och att Omar beordrade detta.

Även om denna shaadh-rapport vore autentisk, är det mer förtjänt att acceptera och handla enligt den autentiska rapporten på grund av dess överensstämmelse med Sunnah i antal. Dessutom finns det ingen nämnd i den att Omar beordrade att tjugo rak'aat skulle utföras, utan snarare var det endast folket som gjorde det. Detta står i motsats till den autentiska rapporten, som anger att Omar beordrade elva rak'aat.

Dessutom, om den vore autentisk betyder det inte att man är skyldig att handla enligt den samtidigt som man överger att handla enligt den autentiska rapporten, som är i överensstämmelse med Sunnah, så att den som handlar enligt Sunnah anses ha lämnat Jama'aah! Tvärtom, det mesta vi kan härleda och utvinna från denna hadeeth är att det är tillåtet att be tjugo rak'aat (för Taraaweeh), men det är definitivt att det som Profeten ﷺ gjorde och regelbundet praktiserade (11 rak'aat) är bättre.

Vi förklarade också i den att utföra tjugo rak'aat inte är autentiskt fastställt på någon av de ädla följeslagarna.

Och vi klargjorde falskheten i påståendet från dem som hävdar att följeslagarna enhälligt kom överens om att utföra tjugo rak'aat.

Vi klargjorde också beviset, som nödvändiggör att man handlar enligt det antal som autentiskt rapporterats i Sunnah (dvs. elva rak'at), och de lärda som avvisade att öka över detta antal. Detta gäller även för de andra nyttiga punkter vi nämnde som sällan kan återfinnas samlade tillsammans i en bok.

Alla dessa punkter stöddes av klara bevis från den autentiska Sunnah och från de fastställda berättelserna. Detta var vad som fick de hänsynslösa bland en grupp äldre blinda efterföljare att angripa oss – några av dem i sina predikningar och lektioner och andra i avhandlingar, som de skrev för att motbevisa [5] vår ovan nämnda avhandling. Men alla av dem var tomma på nyttig kunskap och på de bevis som visar det. Istället är de fyllda med förolämpningar och kränkningar, såsom är sed bland falskhetens folk när de riktar sina ord mot sanningen och dess folk. På grund av detta ser vi ingen nytta i att vi skulle slösa vår tid på att svara dem och avslöja felen i deras ord. Detta eftersom livet är för kort för att spendera tid på att göra det på grund av deras stora antal, må Allah vägleda dem alla.

Men det finns ingen skada i att nämna en av dem som exempel, som jag anser vara den mest ädla och kunniga bland dem. [6] Men om kunskap inte åtföljs av uppriktighet och rättskaffens uppförande, kommer den skada det för med sig för den som besitter den att vara större än dess nytta, såsom Profeten ﷺ angav i sitt uttalande:

”Exemplet på den som lär folket gott men glömmer det själv är som exemplet på en lampa som ger ljus åt folket men bränner ut sig själv.” [7]

Den person jag har nämnt skrev en avhandling med titeln ”Autentisering av hadeeth om Taraaweeth-bönen som tjugo rak'at och en motbevisning mot Al-Albaanee i hans försvagande av den!” I denna bok har författaren avvikit från kunskapens folks väg när det gäller att bemöta argument med argument och bevis med bevis. Och han har brustit i att vara sanningsenlig i tal och i att hålla sig långt borta från att vilseleda folket mot motsatsen till sanningen. Så nu ska vi ge ett exempel på detta, medan vi försöker vara kortfattade i vår inledning, så vi säger:

Alla som läser titeln på den avhandling vi nämnde ovan kommer att tro att han syftar på den marfoo'-hadeeth om de tjugo rak'at, vilken är svag enligt den enhälliga överenskommelsen (av de lärda). Men om han läser dess inledande sidor kommer det att bli klart för honom att författaren med detta avser berättelsen (athar) rapporterad via Yazeed bin Khaseefah från Saa'ib bin Yazeed, att han sade:

”De brukade utföra nattbönen under Omars tid i månaden Ramadan med tjugo rak’aat!!”

Genom detta kommer läsaren att förstå att ämnet för boken syftar på en sak medan titeln på boken syftar på något helt annat! Detta är en direkt form av bedrägeri, vi ber Allah att ge oss säkerhet och beskydd.

Ett annat exempel på detta är att han fyller tre sidor av sin avhandling (s. 14-16) med försvar av den ovan nämnde Yazeed bin Khaseefah, i försök att fastställa att han är thiqqah (tillförlitlig). Anledningen till detta är så att han kan få läsarna – som kommer att finna att ett antal av Imaamerna har förklarat honom tillförlitlig – att tro att jag har motsagt dem alla genom att försvaga honom! Men detta är inte fallet, eftersom jag i själva verket har följt dem i deras förklaring av hans tillförlitlighet, som kommer att nämnas senare.

Faktum är att denna författare överskred gränsen för svek och bedrägeri med det ovan nämnda till klar och öppen lögn och motsägelse mot sanningen, såsom han sade (s. 15):

”Sannerligen påstår Al-Albaanee att han har blivit förklarad svag.”

Och detta är en klar lögn, för i verkligheten hävdade jag i min avhandling (s. 57) att han var thiqqah (tillförlitlig)! Det mesta jag sade om honom var:

”Han är ensam i att rapportera (denna berättelse), vilken de (andra) tillförlitliga berättarna inte har rapporterat. Så i detta fall ska hans hadeeth förkastas om han motsägs av någon som är mer tillförlitlig/pålitlig än honom. Berättelsen blir då shaadh, såsom har fastställts i Mustalah-vetenskapen (Hadeeth-terminologi). Och denna berättelse faller i denna kategori...”

Denna typ av tal, även om det kan anses som att förringa någon som är tillförlitlig enligt de lärda, betyder inte att han är da’eef (svag) och ska förkastas absolut. Tvärtom betyder det endast att: Hans hadeeth ska accepteras utan begränsning, såvida det inte finns en annan (mer autentisk) rapport som motsäger den. Detta är den slutsats jag kom till i den sista delen av mina ord som nämndes ovan, där jag sade:

”Och denna berättelse faller i denna kategori...”

Detta är vad alla mina ord, som jag tidigare nämnde, i min avhandling kretsade kring. Men denna kritiker valde att bortse från allt detta och istället tillskriva mig det som jag inte sade. Så Allah, den Upphöjde,

kommer att hålla honom ansvarig!

Men denna förtal var inte nog för Shaykh, för han tillskrev mig till och med en annan lögn, när han sade (s. 22):

”Så det är inte lämpligt för den som överger rapporten från Yazeed bin Khaseefah, på vilken alla Imaamerna förlitar sig, att istället acceptera rapporten från 'Eesaa bin Jaariyah[8] som ett bevis, när Yahyaa bin Ma'een förklarade honom svag, liksom... och...”

Sanningen är att jag inte förlitade mig enbart och utan begränsning på rapporten från 'Eesaa som bevis. Snarare angav jag att den inte ska förlitas på enbart som bevis, och det var när jag sade (s. 21):

”Dess kedja av berättelse är hasan (god) baserat på vad som nämndes före den.”

Detta eftersom om jag hade förlitat mig enbart på det som bevis, såsom Shaykh fabricerar, skulle jag inte ha sagt: ”...baserat på vad som nämndes före det.”

Så detta uttalande är en tydlig indikation på att denna berättare inte är från dem som den som talar om honom förlitar sig på som bevis. Snarare är han från dem som anses vara svaga, och från vilka man endast tar baserat på stödjande vittnesmål (berättelser). Så hans hadeeth förklaras som hasan (god) om det finns en berättelse som fungerar som vittne för den. Och i detta fall är detta stödjande vittne närvarande, vilket är den hadeeth som jag angav när jag sade: ”...baserat på vad som nämndes före det.” Detta är hadeeth från 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne som sade:

”Allahs Sändebud utförde inte mer än elva rak'at (för nattbönen) i Ramadan eller utanför den.” Denna hadeeth rapporterades av de två Shaykherna (al-Bukhari och Muslim) och andra.

Så är Shaykh så okunnig om Hadeeth-vetenskapen till den grad att han inte förstår sådana meningar som: ”Dess kedja av berättelse är hasan (god) baserat på vad som nämndes före det?!” Detta särskilt eftersom jag lade till ytterligare förtydligande till det när jag upprepade denna hadeeth med en annan verifiering (s. 79-80), denna gång citerande Al-Haythamee som förklarade den hasan (god). Och sedan följde jag upp det med min kommentar:

”Det är mest sannolikt att dess kedja av berättelse är hasan (god) enligt

min åsikt, och Allah vet bäst.”

Eller är det en avsiktlig bortseende och ren fabricering orsakad av någon ondskas i hans hjärta?

Må Allah förbarma sig över den som sade:

”Så om jag inte vet, då är detta en olycka
Och om jag vet, då är olyckan större.”

Och vad som kommer att visa läsaren att denna Shaykh faktiskt vet (!) – är det uttalande han gjorde efter att ha nämnt hadeeth från Jaabir:
”Använd ingenting från det döda djuret” blint följande dem som förklarade denna hadeeth som hasan:

”Därför är det inte lämpligt för Al-Albaanee att förklara en hasan hadeeth som svag enbart för att det finns en annan kedja av berättelse för den som är svag, för detta strider mot vad Imaamerna inom denna vetenskap har kommit överens om.”

Så därför, när jag förklarade den ovan nämnda hadeeth från 'Eesaa bin Jaariyah som hasan baserat på hadeeth från 'Aa'ishah som fungerade som ett stödande vittne för den, hade Shaykh full kunskap om att jag gjorde detta baserat på ”vad Imaamerna inom denna vetenskap har kommit överens om!” På grund av detta kunde han inte lägga någon skuld på mig angående detta, så han tog sin tillflykt till att fabricera påståendet att jag förlitade mig enbart på honom som bevis för att stilla raseriet i sitt hjärta, och Allah kommer att hålla honom ansvarig!

Vidare, kommer inte den ädle läsaren att lägga märke till tillsammans med mig hur denna Shaykh leker med de kunskapsbaserade fakta, för om det inte vore lämpligt för mig, såsom han påstår, att förklara hadeeth från Jaabir som svag eftersom, enligt hans påstående, det finns en annan kedja för den som är svag, som han själv medger, även om det kommer genom blind efterföljelse. Så måste jag fråga: Är det då lämpligt för honom att förklara svag den andra ovan nämnda hadeeth från Jaabir om Profeten ﷺ bad Taraaweeh med elva rak'aat (?), när den har ett autentiskt stödande vittne i hadeeth från 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne, funnen i de två Saheehs, som han själv kan se i dessa två samlingar?!!

Betyder inte detta att denna Shaykh spelar spel med dubbla standarder!? Vi ber Allah om Hans hjälp, och det finns ingen styrka eller kraft förutom med Allahs tillåtelse!!

Jag kommer nu att lägga till detta, för att klargöra en av de fakta som Shaykh Isma'eel Al-Ansaaree, må Allah vägleda honom, misslyckas med att se:

Jag sade tidigare "enligt hans påstående" endast för att påpeka att denna kedja (av berättelse), som han citerar från vissa att den är hasan och för vilken han kritiserar mig för att jag försvagade, när han själv håller att det finns 'ananah mellan Abuz-Zubair och Jaabir, den i sig är den "andra" kedjan genom vilken den första hadeeth blir stärkt (dvs. dess ena kedja), för dess omfattning når endast så långt som till Abuz-Zubair, såsom det anges i *Nasab ar-Raayah* (1/122).

Så håller Shaykhs kunskap fast vid att från "vad Imaamerna inom denna vetenskap har kommit överens om" är att det är tillåtet att stärka en svag hadeeth baserat på sig själv och inte genom en liknande?! Eller följer han bara sina begär och försöker stödja vissa Shaykher även om det är i motsats till sanningen?! Eller följer han blint exemplet som ash-Shawkaanee ger i *Nayl-ul-Awtaar*, som utmärker sig i att citera och samla ahaadeeth, men som saknar korrekt verifiering och forskning i att förklara dessa ahaadeeth?!!

Dock hindrar detta mig inte - genom Allahs välsignelse och framgång - från att här hävda att jag senare fann ett starkt stödjande vittne för denna hadeeth från Jaabir, och med dess (samma) ordalydelse, i berättelsen från Ibn Okaym må Allah vara nöjd med honom. Jag fann ingen före mig som nämnde den eller påpekade den. Enligt min åsikt är dess kedja av berättelse autentisk, som du kommer att se förklarad i min bok *Irwaa-ul-Ghalee* (1/78):

Så om Shaykh Al-Ansaaree verkligen ville visa kunskap, råd och vägledning, skulle han inte ha felat genom att göra en kedja av berättelse till två kedjor, och han skulle ha varit vänlig mot oss genom att hänvisa oss till detta stödjande vittne som ett bevis. Men saken är som det vanligtvis sägs: "Den som inte har något kan inte ge det." För sannerligen såg jag honom nämna i sitt svar (s. 48) att hadeeth från Ibn Okaim rapporterades av ad-Daaraqutnee och att dess innebörd och innebörden av hadeeth från Jaabir var en och densamma!

Och med detta, vid Allah, vet jag inte - och jag tror inte heller att han vet - varför han endast specifikt nämnde ad-Daaraqutnee som rapporterade denna hadeeth bortsett från alla de andra samlarna av Sunan, även om hans ordalydelse och deras ordalydelse av hadeeth är en och densamma: "Använd ingen del av det döda djuret, varken huden eller det inre."

Och hans påstående att det bär samma förståelse som hadeeth från Jaabir är inte acceptabelt eftersom denna hadeeth är mer specifik än den, vilket är helt uppenbart. Så han har missat ordalydelsen, vilken är, ord för ord, i överensstämmelse med ordalydelsen i hadeeth från Jaabir.

Så all lovprisning tillkommer Allah som vägledde mig, även om det var efter lång tid, till den (dvs. den stödjande hadeeth). Och ingen klandrade mig på grund av min tidigare ovetskap om den, och om någon gjorde det, så ber vi Allah om Hans förlåtelse och förlåtelse i detta liv och i nästa.

Men Shaykh stannade inte vid de ovan nämnda fabriceringarna mot mig, utan han gick vidare till att tillskriva mig (s. 41) att jag påstår att Salaf var okunniga! Ära till Dig Allah, detta är en enorm förtal!

Sanningen är att jag inte begick någon synd enligt Shaykh och hans likar bland de blinda efterföljarna och de illasinnade individerna, annat än att jag kallar till följandet av Salaf as-Saalih (de fromma föregångarna) och till att hålla fast vid deras madh-hab (väg), och inte madh-hab av vissa individer bland dem. Detta är vad som drev Shaykh till att inta denna position av argumentation och agg mot mig, i överensstämmelse med den blinda efterföljarskaran som inte känner något från Religionen förutom det de fann sina fäder och farfäder praktisera, förutom dem som Allah skyddade, och hur få de är.

Och av det jag finner märkligt med denna Shaykh är att han gick igenom alla dessa punkter som jag tidigare påpekade och för vilka jag hävdade deras korrekthet – och jag hyser ingen tvekan om att han håller med mig i några av dem, för att säga det minsta eller mesta – ändå angav han inte tydligt sin ståndpunkt i fråga om dem. Till exempel finns vårt uttalande: "Att bekräfta äktheten av athar [9] innebär inte att vi ska överge att handla enligt den andra rapporten som är i överensstämmelse med hadeeth från 'Aa'ishah: 'Profeten utförde inte mer än elva rak'aat (för nattbönen) i Ramadan eller utanför den.'"

Är det bättre att handla enligt hans ﷺ Sunnah eller att handla enligt vad folket gjorde under Omars tid, förutsatt att det är autentiskt rapporterat att de gjorde det?!

Shaykh angav inte tydligt sin ståndpunkt i detta avseende, eftersom om han skulle luta åt det som motsäger Sunnah, skulle hans tillstånd avslöjas bland Ahlus-Sunnah. Och om han skulle luta åt Sunnah, skulle han då behöva hålla med al-Albani! Detta är en av de saker han inte tillät sig själv att göra av någon anledning eller av många anledningar, vilka inte är

dolda för den förnuftige läsaren!

Så detta är ett exempel på ett av de svar vi granskade bland de flera motbevisningar vi mottog mot vår avhandling "Salat-ut-Taraweeh." Och det är från de mest exemplariska av motbevisningar. Men trots detta har vi gjort läsaren medveten om några exempel från den, som tydligt visar en brist på rättvisa och avlägsenhet från att följa de lärdas väg, vilka inte söker något annat än att klargöra sanningen. Och om denna författare är från de mest ädla och kunniga av dem som svarade (på min avhandling), så vad kan vi vid Allah säga om de andra som svarade, vilka inte har någon kunskap eller goda seder?!

Vidare hade en lång tid passerat sedan tryckningen av vår ovan nämnda avhandling *Salat-ut-Taraweeh*, och nödvändigheten kallade på en nytryckning av den.

Genom hela boken uppfylldes dess syften och dess mål nåddes, det viktigaste av dessa är att informera folket om Sunnah gällande Taraaweeh-bönen och att bemöta dem som motsätter sig den. Och detta var på ett sådant sätt att denna Sunnah spreds genom många av masaajid i Syrien, Jordanien och andra islamiska länder. Så all lovprisning tillkommer Allah, genom vilken alla goda gärningar sker. På grund av detta ansåg jag det lämpligt att förkorta den avhandlingen på ett rent och klart kunskapsbaserat sätt utan att framföra en motbevisning mot någon i den, baserat på omfattningen av uttalandet: "Framför dina ord och gå sedan vidare." Så jag beslutade att sammanfatta alla de kunskapsbaserade nyttiga punkterna som fanns i "den ursprungliga källan" (dvs. boken *Salat-ut-Taraweeh*), och lägga till andra nyttiga punkter för att fullborda nyttan. Vi ber Allah att Han skänker nytta genom den, precis som Han skänkte nytta genom dess tidigare upplagor, och att Han belönar mig för den. Sannerligen, Han är den mest Generöse av dem som blir tillfrågade.

Nattbönen i Ramadan

Förträffligheten i att utföra nattbönen i Ramadan:

Det har rapporterats i två hadeether, den första av Abu Hurairah, som sade:

"Allahs Sändebud ﷺ brukade uppmuntra (dem) att utföra nattbönen i Ramadan, utan att bestämt befälla dem.

Så han ﷺ brukade säga: 'Den som utför nattbönen i Ramadan med fast

tro och hopp om belöning, hans tidigare (mindre) synder kommer att förlåtas.'

Sedan gick Allahs Sändebud bort och saken förblev i detta tillstånd. [10]
Sedan fortsatte detta tillstånd under Abu Bakrs må Allah vara nöjd med honom Khilaafah och en del av Omars må Allah vara nöjd med honom Khilaafah." [11]

Den andra hadeeth är från 'Amr bin Murrah al-Juhanee, som sade:

"En man från Qudaa'ah kom till Allahs Sändebud och sade till honom: 'O Allahs Sändebud, vad säger du om jag vittnar att det inte finns någon gud värd att dyrkas förutom Allah och att du är Allahs Sändebud, och om jag skulle be de fem dagliga bönerna och fasta och be nattbönen under månaden Ramadan, och ge Zakaat?'"

Så Profeten ﷺ sade: "Den som dör i detta tillstånd kommer att vara bland siddeegeen [12] och martyrerna." [13]

Lailat-ul-Qadr och dess bestämda tid:

Den bästa natten i Ramadan är Lailat-ul-Qadr, baserat på Profetens uttalande:

"Den som utför nattbönen på Lailat-ul-Qadr [och sedan blir beviljad den] med fast tro och hopp om belöning, hans tidigare synder kommer att förlåtas." [14]

Den är på den tjugosjunde natten av Ramadan enligt den starkaste åsikten. En majoritet av ahaadeeth överensstämmer med detta, inklusive hadeeth från Zurr bin Hubaysh som sade:

"Jag hörde Ubay bin Ka'ab må Allah vara nöjd med honom säga när det sades till honom att 'Abdullaah bin Mas'ood må Allah vara nöjd med honom sade: 'Den som utför nattbönen (varje natt) under hela året kommer att uppnå Lailat-ul-Qadr.' Han (Ubay bin Ka'ab) sade:

'Må Allah förbarma sig över honom, hans avsikt var att folket inte skulle (bli lata) och förlita sig enbart (på en natt). Vid Den som det inte finns någon gud värd att dyrkas förutom Honom, den är sannerligen i Ramadan. Och vid Allah, jag vet vilken natt det är. Det är den natt som Allahs Sändebud ﷺ befalle oss att utföra nattbönen. Det är den tjugosjunde natten. Dess tecken är att solen går upp följande morgon klar utan strålar.'"

I en rapport höjs detta till att vara ett uttalande från Profeten ﷺ [15].

Legaliteten i att utföra nattbönen i församling:

Att utföra nattbönen i församling är föreskrivet i Religionen. Faktum är att detta är bättre än att be den individuellt på grund av att Profeten själv etablerade det och på grund av hans förklaring av dess förträfflighet i hans uttalande, såsom det finns i hadeeth från Abu Dharr må Allah vara nöjd med honom som sade:

”Vi fastade Ramadan med Allahs Sändebud, men han ledde oss inte i (församling) i nattbönen under någon månad förrän det endast återstod sju dagar, så då ledde han oss i nattbönen tills en tredjedel av natten hade passerat. När den sjätte natten kom, ledde han oss inte i nattbönen. Sedan när den femte natten (dvs. den 25:e natten) kom, ledde han oss i bönen tills halva natten hade passerat. Så jag sade: ’O Allahs Sändebud! Kan vi avsluta resten av natten med bön?’ Så svarade han:

’Sannerligen, när en man ber med Imaamen tills han avslutar, skrivs det för honom som om han bad hela natten.’

Så på den fjärde natten etablerade han inte nattbönen. På den tredje natten (dvs. den 27:e natten) [16] samlade han ﷺ sin familj, sina fruar och folket och ledde oss i nattbönen tills vi fruktade att vi skulle missa *falaah* (framgång).” Jag sade: ”Vad är *falaah*?” Han (Abu Dharr) sade: ”Suhoor (måltiden före gryningen). Sedan ledde han oss inte i nattbönen för resten av månaden.” [17]

Anledningen till att Profeten inte fortsatte att utföra nattbönen i församling:

Profeten ﷺ avbröt endast etableringen av Taraaweeh i församling för resten av månaden av rädsla för att nattbönen skulle göras obligatorisk för dem i månaden Ramadan, och att de därmed inte skulle kunna klara av det. Detta anges i hadeeth från ’Aa’ishah som finns i de två Saheehs och andra samlingar. [18] Men denna rädsla upphörde med hans ﷺ död, efter att Allah hade fullbordat Islams lagar. Och på grund av detta upphörde också effekten som denna rädsla medförde, vilket var att överge utförandet av nattbönen i församling under Ramadan. Och dess tidigare dom kvarstod, vilket är legaliteten i att be den i församling. Detta är varför Omar må Allah vara nöjd med honom återupplivade den senare, såsom det rapporteras i Saheeh al-Bukhari och andra samlingar. [19]

Legaliteten i att kvinnor utför nattbönen i församling:

Det är föreskrivet för kvinnor att närvara vid nattbönen i församling, såsom nämnts i den tidigare hadeeth från Abu Dharr. Faktum är att det är tillåtet att utse en särskild Imam för dem att leda dem i bön, skild från den Imam som leder männen. Detta eftersom det autentiskt rapporterats om Omar må Allah vara nöjd med honom att när han samlade folket för nattbönen, utsåg han Obay bin Ka'ab att leda männen och Sulaymaan bin Abu Hathma att leda kvinnorna. 'Arfajah ath-Thaqafee rapporterade:

”Alee bin Abu Taalib må Allah vara nöjd med honom brukade befalla folket att etablera nattbönen i månaden Ramadan. Och han brukade utse en Imam för männen och en annan Imam för kvinnorna. Jag brukade vara Imam för kvinnorna.” [20]

Enligt min åsikt gäller detta endast om masjiden är tillräckligt rymlig och stor så att den ena gruppen inte stör den andra.

Antalet rak'aat i nattbönen:

Antalet rak'aat i nattbönen är elva. Vi föredrar att detta antal inte ökas eller läggs till, i följandet av Allahs Sändebud ﷺ, för sannerligen gick han inte utöver detta antal tills han lämnade denna värld. 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne blev tillfrågad om Profetens nattbön under Ramadan, så hon svarade genom att säga:

”Allahs Sändebud utförde inte mer än elva rak'aat (för nattbönen) i Ramadan eller utanför den. Han brukade be fyra rak'aat, men fråga inte om hur fina eller långa de var. Sedan bad han ytterligare fyra rak'aat, men fråga inte om hur fina eller långa de var. Sedan brukade han be tre rak'aat.” [21]

Man kan minska från detta antal, till och med till den grad att man sänker det till endast en rak'ah för Witr. Detta baseras på bevis funna i Profetens handling och uttalande:

När det gäller hans handling, blev 'Aa'ishah tillfrågad om hur många rak'aat Allahs Sändebud brukade utföra för Witr, så hon svarade:

”Han brukade utföra Witr med fyra rak'aat [22] och sedan tre, med sex rak'aat och sedan tre, och med tio rak'aat och sedan tre. Han brukade inte

utföra Witr med mindre än sju rak'aat eller med mer än tretton rak'aat.”
[23]

När det gäller hans uttalande, så är det hans ﷺ ord:

”Witr är sant. Så den som vill, låt honom utföra Witr med fem rak'aat. Och den som vill, låt honom utföra Witr med tre rak'aat. Och den som vill, låt honom utföra Witr med en rak'ah.” [24]

Recitation av Koranen i nattbönen:

När det gäller recitation av Koranen under nattbönen i Ramadan eller utanför den, så fastställde Profeten ﷺ ingen gräns för den, vare sig man kan gå över eller under den. Tvärtom varierade hans recitation i nattbönen, ibland lång och ibland kort. Så ibland brukade han recitera längden av Surah Muzammal, som är tjugo ayaat, i varje rak'ah. Och vid andra tillfällen brukade han recitera längden av femtio ayaat. Och han brukade säga:

”Den som ber under en natt och reciterar hundra verser, han kommer inte att skrivas som en av de försumliga.”

Och i en annan hadeeth sade han ﷺ:

”Den som ber under en natt och reciterar tvåhundra verser, han kommer att skrivas som en av de hängivna och uppriktiga.”

En natt när Profeten ﷺ var sjuk reciterade han de sju långa surorna, vilka är: Al-Baqarah, Aali 'Imraan, An-Nisaa, Al-Maa'idah, Al-An'aam, Al-A'raaf och At-Tawbah.

Och i berättelsen om Hudhaifah bin al-Yamaan när han utförde nattbönen bakom Profeten, reciterade han ﷺ i en rak'ah: Al-Baqarah, sedan An-Nisaa och sedan Aali 'Imraan. Och han brukade recitera dem i en långsam och flytande ton.” [25]

Det rapporteras med den mest autentiska kedjan av berättelse, att när Omar beordrade Ubay bin Ka'ab att leda folket i bön med elva rak'aat under Ramadan, brukade Ubay recitera hundratals verser till den grad att de bakom honom var tvungna att luta sig mot stavar för att stödja sig själva på grund av längden av ståendet. Och de brukade inte avsluta förrän vid de första stunderna av Fajr.” [26]

Och det rapporteras också autentiskt om Omar att han kallade recitatörerna under Ramadan och befallde den snabbaste i recitation att recitera trettio ayaat, den måttlige att recitera tjugofem ayaat och den långsammaste att recitera tjugo ayaat.” [27]

Så baserat på detta, om någon utför nattbönen ensam kan han förlänga den så länge han önskar. Och detta gäller också om det finns någon som ber tillsammans med honom som går med på detta. Varje gång man förlänger bönen är det mer förtjänstfullt, dock bör man inte överdriva i att förlänga bönen så att man tillbringar hela natten vaken, förutom vid särskilda tillfällen, i följandet av Profeten ﷺ, den som sade:

”Den bästa vägledningen är Muhammads vägledning.” [28]

När han är Imam och leder bönen, då bör han förlänga den endast till den grad att det inte orsakar svårighet för dem som ber bakom honom. Detta baseras på Profetens uttalande:

”När en av er leder folket i bön, bör han göra bönen lätt (dvs. korta ner den), för bland dem finns [ungdomen] och den äldre, och bland dem finns den svage, [den sjuke] [och den som har behov att uppfylla]. Och om han ber ensam, då kan han förlänga sin bön så länge han vill.” [29]

Tiden för nattbönen:

Tiden för nattbönen är från tiden efter 'Ishaa-bönen fram till tiden för Fajr. Detta baseras på Profetens uttalande:

”Sannerligen har Allah lagt till en bön för er, och det är Witr. [30] Så be den mellan 'Ishaa-bönen fram till Fajr-bönen.” [31]

Att be under den sista delen av natten är bättre för den som har förmågan att göra det, baserat på Profetens ﷺ uttalande:

”Den som fruktar att han inte kommer att kunna stiga upp för nattbönen under den sista delen av natten, låt honom då be i den första delen av den. Och den som önskar att be i den sista delen av den, låt honom då utföra Witr i den sista delen av natten, för sannerligen är bönen i den sista delen av natten bevitnad (av änglarna), och det är bättre.” [32]

Och om någon ställs inför valet: att antingen be den första delen av natten med församlingen eller be den sista delen av natten ensam, då är det bättre att be med församlingen. Detta eftersom det kommer att skrivas för

honom som om han bad hela natten, såsom vi nämnde i Punkt 4 i hadeeth som höjs till ett uttalande från Profeten ﷺ.

Följeslagarna fortsatte att handla enligt denna praxis under Omars må Allah vara nöjd med honom tid, såsom 'Abdur-Rahmaan bin 'Abdin al-Qaaree berättade:

"Jag gick ut med Omar Ibn al-Khattaab en natt under Ramadan till masjiden, när vi kom fram till en folkskara som alla var delade och utspridda. En man bad ensam medan en annan man bad med en liten grupp människor bakom sig. Så sade han (Omar): 'Vid Allah, jag tror att om jag samlade dessa människor under en recitatör, skulle det vara mer praktiskt.' Sedan bestämde han sig för detta och samlade folket under Ubay bin Ka'ab. Senare gick jag ut med honom en annan natt och folket bad bakom en recitatör. Så sade Omar må Allah vara nöjd med honom: 'Vilken utmärkt innovation detta är. Men den tid då de sover är bättre än den tid de ber nu.' - vilket betyder den sista delen av natten. Och folket brukade utföra nattbönen under den första delen av natten." [33]

Zayd bin Wahb sade: "'Abdullaah brukade leda oss i bön under månaden Ramadan, och sedan sluta vid nattens tid." [34]

Sätten att utföra nattbönen:

Jag talade i detalj om detta ämne i min bok *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 101-115), så jag ansåg att jag borde förkorta den diskussionen här för att göra det lätt för läsaren och för att påminna honom:

Det första sättet:

Består av tretton rak'aat, som inleds med två korta rak'aat. Enligt den mest korrekta åsikten är dessa de två rak'aat av Sunnah-bön som utförs efter 'Ishaa, eller så är de två specifika rak'aat med vilka man börjar nattbönen, såsom tidigare nämnts. Sedan ber man två mycket långa rak'aat (efter det). Därefter ber man två rak'aat till, och sedan ytterligare två rak'aat. Sedan ber man två rak'aat till och ännu ett par rak'aat. Sedan avslutar man med witr med en rak'ah.

Det andra sättet:

Består av tretton rak'aat. Det finns åtta rak'aat inom dem, där man gör tasleem efter varje två rak'aat. Sedan görs witr med fem rak'aat och man sitter inte och gör inte tasleem förutom i den femte rak'ah.

Det tredje sättet:

består av elva rak'aat, där man gör tasleem efter varje två rak'aat och sedan ber witr i slutet med en rak'ah.

Det fjärde sättet:

Består av elva rak'aat, där man ber fyra rak'aat och gör en tasleem efter de fyra. Sedan ber man ytterligare fyra på samma sätt och avslutar med tre rak'aat (för witr).

Skulle Profeten ﷺ förbli i sittande ställning efter varje två rak'aat, när han bad en enhet av fyra rak'aat eller en enhet av tre rak'aat? Vi finner inget klart svar på detta, men att förbli i sittande ställning (för tashahhud) när man gör en enhet av tre rak'aat är inte föreskrivet (i Religionen)!

Det femte sättet:

består av elva rak'aat, där man ber åtta rak'aat och inte sitter i någon av dem förutom i den åttonde rak'ah. När man sitter (i den åttonde rak'ah), gör man tashahhud och sänder Salaat över Profeten ﷺ och sedan reser man sig igen utan att göra tasleem. Sedan gör man witr med en rak'ah och när man är klar gör man tasleem. Detta består av nio rak'aat. Sedan ber man två rak'aat efter det medan man är i sittande ställning.

Det sjätte sättet:

Man ber nio rak'aat, där man inte sitter förutom efter den sjätte rak'ah. Sedan gör man tashahhud och sänder Salaat över Profeten ﷺ och sedan reser man sig igen utan att göra tasleem. Sedan gör man witr med tre rak'aat och när man är klar gör man tasleem, osv. (resten är samma som det föregående sättet).

Dessa är de sätt på vilka det rapporteras att Profeten ﷺ utförde nattbönen. Det är möjligt att lägga till andra typer av sätt till detta, genom att minska vad man önskar från varje uppsättning av rak'aat tills man reducerar det till en rak'ah, i handlande enligt den tidigare nämnda hadeeth från Allahs Sändebud ﷺ: "Så den som vill, låt honom be witr med fem rak'aat, och den som vill, låt honom be witr med tre rak'aat, och den som vill, låt honom be witr med en rak'ah."**[35]**

Så om någon vill, kan han be dessa fem rak'aat eller tre rak'aat med en sittning och en tasleem, såsom det anges i det andra sättet. Och om han vill, kan han göra tasleem efter varje två rak'aat, såsom det anges i det tredje sättet, och detta är det föredragna.**[36]**

När det gäller att be en uppsättning av fem rak'aat eller tre rak'aat genom

att sitta efter varje två rak'aat och inte göra tasleem, så fann vi ingen autentisk rapport om att Profeten ﷺ brukade göra detta. As/ (grunden) är att det är tillåtet, men eftersom Profeten ﷺ förbjöd oss att be witr med tre rak'aat och angav orsaken till detta genom att säga: "Och likna den inte vid Maghrib-bönen."**[37]** Så måste den som ber witr i tre rak'aat inte likna den vid Maghrib-bönen. Detta kan göras på två sätt:

- Att göra tasleem mellan den jämna och den udda rak'ah (dvs. mellan den andra och den tredje rak'ah). Detta är det starkare och föredragna.
- Att inte sitta mellan den jämna och den udda (dvs. han ber tre rak'aat i följd med en tasleem), och Allah vet bäst.

Recitation under de tre rak'aat av Witr:

När det gäller de tre rak'aat av Witr, så är det från Sunnah att recitera i den första rak'ah: Surah Al-A'laa, i den andra rak'ah: Surah Al-Kaafiroon, och i den tredje rak'ah: Surah Al-Ikhlaas. Ibland brukade han ﷺ lägga till surorna Al-Falaq och An-Naas i den tredje rak'ah.

Det rapporteras autentiskt om honom ﷺ att han en gång reciterade hundra verser från Surah An-Nisaa i rak'ah av Witr.**[38]**

Qunoot-supplikationen och dess plats:

Efter att ha avslutat recitationen men innan bugningen kan man ibland utföra Qunoot-supplikationen, vilken Profeten ﷺ lärde sin sonson, Hasan bin 'Alee (radyAllahu 'anhumaa), vilken är:

"O Allah, vägled mig med dem Du har väglett, och skydda mig med dem Du har skyddat, och gör mig till vän med dem Du har gjort till vän. Välsigna för mig det Du har givit mig, och skydda mig från det onda av det Du har bestämt. För sannerligen, Du bestämmer och ingen bestämmelse kan övervinna Dig. Den som Du gör till vän kommer aldrig att förödmjukas och den som Du tar som fiende kommer aldrig att hedras. Välsignad är Du, vår Herre, och Upphöjd. Det finns ingen tillflykt från Dig förutom till Dig."**[39]**

Och man bör ibland sända Salaat över Profeten ﷺ på grund av vad som kommer att nämnas senare.**[40]**

Det finns ingen skada i att placera Qunoot efter rukoo'

(bugningspositionen), och att lägga till i den genom att sända förbannelser över de icke-troende, Salaat över Profeten ﷺ och åkallan för muslimerna, under den andra halvan av Ramadan, baserat på denna vana som praktiserades av Imaamerna under Omars må Allah vara nöjd med honom tid. Det nämns i den sista delen av den ovan nämnda hadeeth från 'Abdur-Rahmaan bin 'Abdin al-Qaaree:

"Och de brukade förbanna de icke-troende under den andra halvan (av Ramadan), och säga:

'O Allah! Förbanna de icke-troende som avleder (människor) från Din Väg, som inte tror på Dina Sändebud och som inte tror på Ditt löfte. Splittra deras led och lägg skräck i deras hjärtan. Och sänd Ditt straff och Din plåga över dem, Sanningens Herre!'

Sedan brukade han (dvs. Imaamen) sända Salaat över Profeten ﷺ, åkalla gott för muslimerna så mycket han kunde, och sedan be Allah om förlåtelse för muslimerna."

Han ('Abdur-Rahmaan) sade sedan: "Efter att ha åkallat förbannelser över de icke-troende, sänt Salaat över Profeten, bett om förlåtelse för de troende männen och kvinnorna och framfört åkallan till Allah, brukade han säga:

'O Allah, Dig dyrkar vi och till Dig ber vi och gör sujood, och till Dig skyndar vi och rusar. Vi hoppas på Din Barmhärtighet, vår Herre, och vi fruktar Ditt stränga straff. Sannerligen, Ditt straff drabbar Dina fiender.'

Sedan brukade han säga Takbeer och gå ned i sujood."**[41]**

Vad man bör säga i den sista delen av Witr:

Det är från Sunnah att säga i den sista delen av Witr [antingen före Salaam eller efter den]:

"O Allah, jag söker skydd från Din missnöjdhet i Din tillfredsställelse, och från Ditt straff i Din förlåtelse. Och jag söker skydd hos Dig från Dig. Ingen kan räkna de lovprisningar som görs till Dig, och Du är precis så som Du själv har prisat Dig."**[42]**

Och när man gör Salaam för att avsluta Witr, bör man säga: "Subhaan al-Malik al-Quddoos, Subhaan al-Malik al-Quddoos, Subhaan al-Malik al-Quddoos" (dvs. tre gånger), förlängande sin röst när man säger det och

höjande den vid den tredje gången.[43]

Rak'aat som följer efter den:

Man kan sedan utföra två rak'aat efter detta, eftersom det autentiskt rapporterats att Profeten ﷺ gjorde det.[44] Faktum är att han till och med befallde sin ummah att utföra dessa två rak'aat, då han sade:

”Sannerligen är denna resa en kamp och en börda, så när en av er ber Witr, låt honom då utföra två rak'aat (efteråt). Så om han vaknar (då bör han be dem), och om inte, så skrivs de för honom.”[45]

Sunnah är att recitera surorna: *az-Zilzaal* och *Al-Kaafiroon* i dessa två rak'aat.[46]

'Itikaaf

Föreskriften:

'Itikaaf (att dra sig tillbaka i masjiden) är en rekommenderad handling i Ramadan såväl som vilken annan dag under året som helst. Källan för detta finns i Allahs ord: "...medan ni gör 'Itikaaf i masaajid." [Surah Al-Baqarah: 187] Och det finns också många autentiska ahaadeeth om Profetens ﷺ 'Itikaaf och berättelser från Salaf om det, vilka nämns i *Musannafs* av Ibn Abu Shaybah och 'Abdur-Razzaaq.[47]

Det rapporteras autentiskt att Profeten ﷺ gjorde 'Itikaaf under de sista tio dagarna av Shawwaal,[48] och att Omar må Allah vara nöjd med honom sade till Profeten ﷺ: "Jag avlade ett löfte (till Allah) under Okunnighetens dagar att jag skulle göra 'Itikaaf en natt i Al-Masjid Al-Haraam, (ska jag göra det)?" Profeten svarade: "Uppfyll ditt löfte." Så han gjorde 'Itikaaf en natt.[49]

Att iaktta det i Ramadan är fastställt i hadeeth från Abu Hurairah: "Allahs Sändebud brukade göra 'Itikaaf i tio dagar under varje Ramadan. Men när det var året då han dog, gjorde han 'Itikaaf i tjugo dagar.”[50]

Den bästa tiden att göra det är under den sista delen av Ramadan eftersom Profeten ﷺ brukade göra 'Itikaaf under de sista tio dagarna av Ramadan tills Allah tog hans själ (i döden).[51]

Dess villkor:

Dess iakttagande är inte föreskrivet förutom i masaajid, baserat på Allahs ord:

”Och ha inte samlag med dem (era fruar) medan ni gör 'Itikaaf i masaajid.” Surah Al-Baqarah: 187][52]

Och 'Aa'ishah sade: ”Sunnah för den som gör 'Itikaaf är att han inte ska gå ut (ur masjiden) förutom för något behov som han måste uppfylla. Han ska inte bevittna en begravning, och han ska inte röra sin fru eller ha samlag med henne. Och det finns ingen 'Itikaaf förutom i en masjid som etablerar Jamaa'ah (församlingsbön). Och Sunnah för den som gör 'Itikaaf är att han ska fasta (den dag han gör 'Itikaaf).”[53]

Masjiden bör också hålla Jumu'ah-böner så att han inte tvingas lämna den för att be Jumu'ah-bönen, eftersom det skulle vara en skyldighet att gå ut för den. Detta baseras på 'Aa'ishahs uttalande i en av berättelserna från den tidigare hadeeth: ”...och det finns ingen 'Itikaaf förutom i en masjid som håller Jumu'ah-böner.”[54]

Vidare stötte jag på en autentisk hadeeth som tydligt specificerar ”masaajid” som nämns i den tidigare aya till att betyda de tre masaajid: Al-Masjid Al-Haraam, Al-Masjid An-Nabawee och Al-Masjid Al-Aqsa. Hadeethen är:

”Det finns ingen 'Itikaaf förutom i de tre masaajid.”[55]

Enligt vad jag stötte på, var de bland Salaf som höll denna åsikt Hudhayfah bin Al-Yamaan, Sa'eed bin Al-Musayyib och 'Ataa. Dock nämnde han ('Ataa) inte Al-Masjid Al-Aqsa. Andra höll åsikten att det kunde vara vilken samlande masjid som helst (där Jumu'ah-böner hålls), utan begränsning. Och ytterligare andra var oense och sade att det till och med kan göras i masjiden i ens hem. Och det råder ingen tvekan om att hålla sig till det som överensstämmer med hadeethen angående detta, är det som förtjänar att följas. Och Allah, Förhärligad och Upphöjd, vet bäst.

Det är från Sunnah för den som gör 'Itikaaf att iaktta fasta, såsom har angivits av 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med honom.[56]

Vad som är tillåtet för den som gör 'Itikaaf:

Det är tillåtet för honom att lämna masjiden för att uppfylla ett behov. Det är också tillåtet för honom att sticka ut sitt huvud från masjiden för att få det tvättat och kammat. 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne sade:

”Allahs Sändebud brukade sticka in sitt huvud hos mig medan han gjorde 'Itikaaf i masjiden, och jag var i min lägenhet. Så jag brukade kamma hans hår, [och i en annan berättelse: jag brukade tvätta det, även om det fanns tröskeln mellan mig och honom, och jag brukade vara menstruerande], och han ﷺ brukade inte gå in i huset om han inte hade ett [mänskligt] behov, medan han gjorde 'Itikaaf.”[57]

Det är tillåtet för den som gör 'Itikaaf och andra att göra wudoo (tvagning) i masjiden, baserat på uttalandet från en man som brukade tjäna Profeten: ”Profeten brukade göra en lätt wudoo (tvagning) i masjiden.”[58]

Han kan sätta upp ett litet tält i bakre delen av masjiden för att göra 'Itikaaf. Detta eftersom 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne brukade sätta upp en *Khibaa*[59] (ett tält) för Profeten när han brukade göra 'Itikaaf. Och detta var från hans ﷺ befallning.[60]

Och en gång gjorde han 'Itikaaf i ett litet tält[61] som hade en matta som täckte *suddah* (skyddet) vid dess dörröppning.[62]

Tillåtelsen för en kvinna att göra 'Itikaaf och besöka sin man (som gör 'Itikaaf) i masjiden:

Det är tillåtet för en kvinna att besöka sin man medan han gör 'Itikaaf. Och han kan gå med henne för att ta farväl upp till dörren av masjiden, baserat på uttalandet från Safiyyah må Allah vara nöjd med henne:

Vill du att jag fortsätter översättningen direkt med hela berättelsen från Safiyyah och dess detaljer, eller vill du fortsätta ge mig texten del för del som nu?

”Profeten gjorde 'Itikaaf i masjiden under de sista tio dagarna av Ramadan, så jag gick för att besöka honom en natt, och hans fruar var med honom. Så jag talade med honom i en timme, sedan reste jag mig för att gå och han sade: 'Skynda inte, jag går ut med dig.' Så han reste sig med mig för att följa mig ut.” Och hennes bostad brukade vara i hemmet hos Usaamah bin Zayd. Sedan gick de tills de nådde dörren till masjiden, som låg vid dörren till Umm Salamah. Då passerade två män från Ansaar, och när de såg Profeten skyndade de sig bort.

Så Profeten sade: ”Sakta ner! Detta är (min fru) Safiyyah Bint Huyai.” Så de sade: ”Subhaan Allah, O Allahs Sändebud.” Han sade: ”Sannerligen, Djävulen flyter genom människan som blodets flöde. Och jag fruktade att han skulle lägga någon ond (tanke) i era hjärtan.” Eller han sade: ”något i era hjärtan.”[63]

Det är till och med tillåtet för en kvinna att göra 'Itikaaf tillsammans med

sin man i masjiden eller själv, baserat på uttalandet från 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne:

”En av Allahs Sändebuds fruar gjorde 'Itikaaf med honom medan hon var i ett tillstånd av Istihaada (oregelbunden blödning) [i en annan berättelse står det att det var Umm Salamah] och hon brukade se rött (blod) eller gulaktiga spår (komma ut). Och ibland brukade vi lägga en bricka under henne när hon utförde bönen.”[64]

Och hon sade också: ”Profeten brukade iaktta 'Itikaaf under de sista tio dagarna av Ramadan, tills han dog. Sedan iakttog hans fruar 'Itikaaf efter honom.”[65]

Det finns bevis i detta att det är tillåtet för kvinnor att göra 'Itikaaf också. Och det råder ingen tvekan om att detta är på villkoret att deras förmyndare ger dem tillåtelse att göra det. Och det är också på villkoret att platsen är fri från någon fitnah och sammanblandning med män, baserat på de många bevisen för det och också på den fiqh-principen: ”Att förebygga ett ont har företräde framför att åstadkomma ett gott.”

Att ha samlag upphäver ens 'Itikaaf, baserat på Allahs ord: ”Och ha inte sexuella relationer med dem (era fruar) medan ni gör 'Itikaaf i masaajid.” Och Ibn 'Abbaas må Allah vara nöjd med honom sade: ”Om den som gör 'Itikaaf har sexuella relationer, då upphäver han sin 'Itikaaf och måste börja om igen.”[66]

Det finns ingen försoning (kaffaarah) som är bindande för honom på grund av att inget nämns om det av Profeten och hans följeslagare.

”Ära tillkommer Dig, O Allah, och med Din lovprisning. Jag vittnar att det inte finns någon gud värd att dyrkas förutom Dig. Jag ber om Din förlåtelse och jag ångrar mig till Dig.”

Detta fullbordar revisionen, förbättringarna och tillägget av nya nyttiga punkter till boken av dess författare vid Fajr, söndagen den 26:e Rajab, 1406H. Må Allah sända sin Salaat och Salaam över Muhammad, den olärde Profeten, hans familj och följeslagare.

'Amaan, Jordan

Skrivet av Muhammad Nasir al-Din al-Albani

FOTNOTER:

[1] Översättarens anmärkning: En *Mawqoof Hadeeth* är en berättelse som är ”avstannad” eller stoppad till att endast vara ett uttalande eller en handling från en Sahabi (Följeslagare), och inte från Profeten ﷺ.

2]] Översättarens anmärkning: En *Marfoo' Hadeeth* är en hadeeth som rapporteras av en Sahabi men ”höjs” till att vara ett uttalande eller en handling från Profeten ﷺ.

3]] Återberättad av Ad-Daarimee (1164) med två kedjor av berättelse, den

första av vilka är autentisk medan den andra är hasan. Den är också rapporterad av Al-Haakim (4/514) och andra.

[4] Översättarens anmärkning: En *Shaadh Hadeeth* är en hadeeth rapporterad av en pålitlig berättare men som motsägs av en annan hadeeth som är mer pålitlig än den.

[5] Den senaste av dem enligt vad jag känner till är Muhammad 'Alee As-Saaboonee i hans avhandling, som han kallade "Profetens autentiska vägledning angående Taraaweeh-bönen." Se ett svar på den i introduktionen till den fjärde volymen av min bok *Silsilat-ul-Ahaadeeth as-Saheehah*.

[6] Han är Shaikh Isma'eel Al-Ansaaree, en anställd vid Iftaa-byrån i staden Riyadh.

[7] Återberättad av At-Tabaraanee och Ad-Diyaa Al-Maqdisee i *Al-Mukhtaarah* från Jundub med en god kedja av berättelse. Se även *Saheeh At-Targheeb* (1/56/127).

[8] Översättarens anmärkning: En berättelse som stöder elva rak'aat.

[9] Översättarens anmärkning: En *Athar* (bokstavligen: berättelse/rapport) är i allmänhet reserverad för en berättelse rapporterad från en Sahabi eller en Taabi'ee som hans uttalande. Här hänvisar Imam Al-Albaanee till den athar som rapporterats av Yazeed bin Khaseefah att folket brukade be tjugo rak'aat för nattbönen under Omars må Allah vara nöjd med honom tid.

[10] Dvs. att inte hålla en församling för Taraaweeh.

[11] Återberättad av Muslim och andra och den finns också i al-Bukhari med det marfoo'-uttalande från Profeten. Den har återgivits med alla dess transmissionsvägar i *Irwaah-ul-Ghaleel* (4/14/906) och i *Saheeh Abu Dawood* (1241). Må Allah underlätta för mig förmågan att fullborda den och sedan publicera den. Brodern Zuhair (ash-Shaweesh) sade i sina kommentarer till min avhandling "De två 'Eid-böner" (s. 32), som trycktes om år 1404H: "Allah underlättade publiceringen av den första volymen av *Saheeh Abu Dawood* av vår lärare Al-Albaanee." Men jag vet inte, vid Allah, hur detta kunde vara när jag fortfarande har den första volymen och jag inte tillät någon att göra en kopia av den eller trycka den eller distribuera den. Liknande detta är vad han sade i den fjärde tryckningen av min bok *At-Tawassul* år 1403H (s. 22) att den tredje volymen av *Silsilat-ul-Ahaadeeth ad-Da'eefah* publicerades, när fram till detta datum (Rajab 1406H) har den ännu inte tryckts!

[12] Översättarens anmärkning: *Siddeeq* är en titel som ges till dem som var de första att tro på profeterna och också till dem som vittnar om sanningen under tider av svårighet. Och Allah vet bäst.

[13] Återberättad av Ibn Khuzaimah och Ibn Hibbaan i deras *Saheeh-samlingar*, liksom andra, med en autentisk kedja av berättelse. Se mina

kommentarer till Ibn Khuzaimah (3/340/2262) och *Saheeh At-Targheeb* (1/419/993).

[14] Återberättad av al-Bukhari, Muslim och andra från berättelsen av Abu Hurairah må Allah vara nöjd med honom och av Ahmad (51318) från berättelsen av Obaadah bin As-Saamit må Allah vara nöjd med honom. Tillägget i [...] tillhör honom och till Muslim från Abu Hurairah. Viktig anmärkning: I den första tryckningen av denna bok brukade jag nämna ett annat tillägg till den sista delen av denna hadeeth, med lydelsen: "och hans framtida synder", baserat på denna klassificering från Al-Mundhiree och Al-'Asqalaanee. Sedan möjliggjorde Allah för mig att noggrant undersöka vägarna för denna hadeeth och dess rapporter från Abu Hurairah och Obaadah, vilket jag inte fann någon annan göra. Så det blev klart för mig att detta tillägg "och hans framtida synder" är *shaadh* från Abu Hurairah och *munkar* från Obaadah. Så jag kom till slutsatsen att de som förklarade rapporten från Abu Hurairah som hasan och rapporten från Obaadah som saheeh, detta baserades på deras ståndpunkt angående de uppenbara berättarna i kedjan tillsammans med en brist på undersökning av rapporterna. Jag bekräftade detta i en mycket omfattande diskussion, som jag placerade i *Silsilat-ul-Ahaadeeth ad-Da'eefah* (nr. 5083). Detta är varför jag inte citerade detta tillägg till hadeethen från Abu Hurairah när jag nämnde den i *Saheeh at-Targheeb wat-Tarheeb* (982), och inte heller nämnde jag hadeethen från Obaadah med den, i motsats till den ursprungliga formen av *At-Targheeb*. Och Allah, Den Mest Upphöjde, är Den som ger framgång.

[15] Återberättad av Muslim och andra och den är refererad i *Saheeh Abu Dawood* (1247).

[16] Han menar med detta den 27:e natten av Ramadan, vilket är Lailat-ul-Qadr, enligt den mest korrekta åsikten, såsom tidigare nämnts. Detta är varför Profeten ﷺ samlade sin familj och sina fruar denna natt. Så det finns bevis i detta att det är rekommenderat för kvinnorna att närvara vid församlingen denna natt.

[17] En autentisk hadeeth rapporterad av alla kompilatorer av Sunan och andra. Den är refererad och verifierad i (min bok) *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 16-17), *Saheeh Abu Dawood* (1245) och *Irwa'ul-Ghaleel* (447).

[18] Se dess ordalydelse och referens i min bok *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 12-14).

[19] Se dess referens och Ibn 'Abdil-Barrs och andras ord om den i boken *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 49-52).

[20] Denna hadeeth och den föregående har rapporterats av Al-Bayhaqee (21494). Den första av de två rapporterades också av 'Abdur-Razzaaq i *Al-Musannaf* (41258/18722). Ibn Nasr rapporterade också båda hadeetherna i *Qiyaam Ramadan* (s. 93) och använde dem sedan som bevis för det vi

angav (s. 95).

[21] Återberättad av al-Bukhari, Muslim och andra, och den har refererats i *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 20–21) och *Saheeh Abu Dawood* (1212).

[22] Jag säger: Detta inkluderar de två Sunnah (frivilliga) rak'aat som utförs efter 'Ishaa eller de två korta rak'aat som Profeten ﷺ brukade börja sin nattbön med. Detta baseras på Al-Haafidh Ibn Hajrs åsikt. Se *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 19–20).

[23] Återberättad av Abu Dawood, Ahmad och andra. Dess kedja av berättelse är god och Al-'Iraaqee förklarade den som autentisk (saheeh). Jag har refererat den i *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 98–99) och i *Saheeh Abu Dawood* (1233).

[24] Återberättad av At-Tahaawee, Al-Haakim och andra. Dess kedja av berättelse är autentisk, såsom har angivits av en grupp lärda. Den har ett stödjande bevis (hadeeth), som har ett avvisat tillägg till sig, såsom jag förklarade i *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 99–100).

[25] Alla dessa ahaadeeth är autentiska och refererade i *Sifat as-Salaat* (s. 117–122).

[26] En liknande berättelse till denna har rapporterats av Maalik. Se *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 52).

[27] Se dess referens i den ovan nämnda källan (s. 71). 'Abdur-Razzaaq rapporterade den också i *Al-Musannaf* (4126/11497) liksom Al-Bayhaqee (21497).

[28] Detta är en del av en hadeeth rapporterad av Muslim, An-Nasaa'ee och andra. Jag har refererat den i *Ahkaam-ul-Janaa'iz* (s. 18) och *Al-Irwaa* (606).

[29] Återberättad av al-Bukhari och Muslim. Ordalydelsen och tilläggen (i [...]) här är från Muslim. Jag har refererat den i *Al-Irwaa* (512) och *Saheeh Abu Dawood* (759 och 760).

[30] Hela nattbönen kallas Witr eftersom antalet rak'aat som utförs i den är Witr, dvs. ett udda antal.

[31] En autentisk hadeeth rapporterad av Ahmad och andra från Abu Basrah. Jag har refererat den i *As-Saheehah* (108) och *Al-Irwaa* (21158).

[32] Återberättad av Muslim och andra. Jag har refererat den i *As-Saheehah* (2610).

[33] Återberättad av al-Bukhari och andra. Jag har refererat den i *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 48).

[34] Återberättad av 'Abdur-Razzaaq (7741) med en autentisk kedja av berättelse. Imam Ahmad indikerade denna berättelse och den föregående när han blev tillfrågad: "Bör nattbönen (Qiyaam), dvs. Taraaweeh, fördröjas till den sista delen av natten?" Han svarade: "Nej, muslimernas Sunnah (praxis) är mer älskad för mig." Abu Dawood rapporterade detta i sina *Masaa'il* (s. 62).

[35] Se punkt nummer åtta.

[36] En viktig punkt eller nytta: Efter att ha nämnt hadeethen från 'Aa'ishah och andra berättelser angående de olika sätten att utföra nattbönen, sade Ibn Khuzaimah i sin *Saheeh* (2/194): "Så det är tillåtet för en man att be vilket antal rak'aat han vill för bönen. Detta har rapporterats om Profeten ﷺ att han gjorde, liksom på samma sätt som det har rapporterats att han bad den. Ingen är förbjuden från att göra något av detta. Detta uttalande, enligt vad som förstås från det, är helt i överensstämmelse med den åsikt vi har föredragit – att hålla sig till det antal som autentiskt har rapporterats om Profeten och inte lägga till det. Så all pris tillkommer Allah för att ha skänkt detta och jag ber Honom att fortsätta öka Sina välsignelser."

[37] Återberättad av At-Tahaawee, Ad-Daaraqutnee och andra. Se *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 99 & 110).

[38] Återberättad av An-Nasaa'ee och Ahmad med en autentisk kedja av berättelse.

[39] Återberättad av Abu Dawood, An-Nasaa'ee och andra med en autentisk kedja av berättelse. Se *Sifat as-Salaat* (s. 95-96 av den 7:e upplagan).

[40] Se mina kommentarer till boken *The Virtue of Sending Salaat on the Prophet* (s. 33) och den förkortade versionen av *Sifat Salaat an-Nabee* (s. 45).

[41] Återberättad av Ibn Khuzaimah i hans *Saheeh* (2/155-156/1100).

[42] *Saheeh Abu Dawood* (1282) och *Al-Irwaa* (430).

[43] *Saheeh Abu Dawood* (1284).

[44] Återberättad av Muslim och andra. Se *Salaat-ut-Taraaweeh* (s. 108-109).

[45] Återberättad av Ibn Khuzaimah i hans *Saheeh*, Ad-Daarimee och andra. Jag refererade den i *As-Saheehah*. Jag brukade tveka inför att praktisera dessa två rak'aat under en längre tid. Men när jag stötte på denna befallning från Profeten ﷺ, började jag hålla fast vid den och praktisera den. Och jag insåg att Profetens uttalande: "Gör er sista bön på natten till Witr (udda antal)" endast var en rekommendation och inte en skyldighet. Detta är Ibn Nasrs åsikt (130).

[46] Återberättad av Ibn Khuzaimah (1104-1105) från hadeeth av 'Aa'ishah och Anas, må Allah vara nöjd med dem, med två kedjor av berättelse som stärker varandra. Se *Sifat Salaat an-Nabee* (s. 124).

[47] I den tidigare upplagan av denna bok fanns här hadeethen om dygden av "Den som utför 'Itikaaf en dag...", men jag tog sedan bort den, efter att det blev klart för mig att den var svag. Detta var efter att jag tog fram dess referenser och talade om dem i detalj i *Silsilat-ul-Ahaadeeth ad-Da'eefah* (5247). Där tog jag fram den dolda bristen som fanns i den,

vilken var dold för mig och för Al-Haythamee före mig!

[48] Detta är en del av en hadeeth från 'Aa'ishah rapporterad av al-Bukhari, Muslim och Ibn Khuzaimah i deras *Saheeh*-samlingar. Jag har refererat den i *Saheeh Sunan Abu Dawood* (2127).

[49] Återberättad av al-Bukhari, Muslim och Ibn Khuzaimah. Det extra tillägget är från al-Bukhari i en berättelse, såsom anges i min förkortning av den (995). Och den är refererad i *Saheeh Sunan Abu Dawood* (2136–2137) också.

[50] Återberättad av al-Bukhari och Ibn Khuzaimah i deras *Saheeh*-samlingar och den är refererad i den tidigare nämnda källan (2126–2130).

[51] Återberättad av al-Bukhari och Muslim och Ibn Khuzaimah (2223) och den är refererad i *Al-Irwaa* (966) och *Saheeh Abu Dawood* (2125).

[52] Imam al-Bukhari använde denna aya som bevis för det vi har nämnt ovan. Al-Haaridh Ibn Hajr sade: "Beviset som finns i denna aya är att om det vore korrekt att göra 'Itikaaf på någon annan plats än en masjid, skulle förbudet mot att ha sexuella relationer inte nämnas specifikt, eftersom samlag är förbjudet under 'Itikaaf enligt lärdas konsensus. Så det förstås genom nämnandet av 'masaajid' att meningen är att 'Itikaaf inte är korrekt förutom i dem, dvs. masaajid."

[53] Återberättad av Al-Bayhaqee med en autentisk kedja, och av Abu Dawood med en sund kedja. Den följande berättelsen från 'Aa'ishah är också från Abu Dawood, och den är refererad i *Saheeh Abu Dawood* (2135) och *Al-Irwaa* (966).

[54] Al-Bayhaqee rapporterade från Ibn 'Abbaas att han sade: "Sannerligen, det mest hatade av saker för Allah är innovationer. Och sannerligen, bland innovationerna är att göra 'Itikaaf i masaajid som finns i husen."

[55] Återberättad av At-Tahaawee, Al-Isma'eelee och Al-Bayhaqee med en autentisk kedja av berättelse från Hudhaifah bin Al-Yamaan. Och den är refererad i *As-Saheehah* (nr. 2786) tillsammans med berättelserna från Sahabah som överensstämmer med den, och alla är autentiska.

[56] Återberättad av Al-Bayhaqee med en autentisk kedja av berättelse och av Abu Dawood med en sund kedja av berättelse. Imam Ibn Al-Qayyim sade i *Zaad Al-Ma'aad*: "Det är inte rapporterat om Profeten att han gjorde 'Itikaaf utan att fasta. Snarare sade 'Aa'ishah må Allah vara nöjd med henne: 'Det finns ingen 'Itikaaf förutom med fasta.' Och dessutom nämnde Allah inte 'Itikaaf förutom med fastan. Profeten ﷺ gjorde det inte om han inte fastade. Så den korrekta åsikten är i beviset, vilket majoriteten av de lärda håller fast vid: att fastan är ett villkor för 'Itikaaf. Och detta är åsikten som Shaikh-ul-Islaam Abul-'Abbaas Ibn Taymiyyah föredrog." Och han tillägger till detta att det inte är föreskrivet i Religionen att den som går ut till masjiden för bön eller annat ska göra en intention för den tid han

kommer att tillbringa i 'Itikaaf. Detta är vad Shaikh-ul-Islaam fastslog i sina *Ikhtiyaaraat*.

[57] Återberättad av al-Bukhari, Muslim, Ibn Abu Shaybah och Ahmad, och det första tillägget tillhör dessa två sistnämnda. Den är refererad i *Saheeh Abu Dawood* (2131-2132).

[58] Återberättad av Al-Bayhaqee med en god kedja och av Ahmad (5/364) i förkortad form med en autentisk kedja av berättelse.

[59] En *khibaa* är en typ av hus som araberna brukade göra av päls eller ull, inte av (djur)hår, och som sattes upp på två eller tre stöd. Se *An-Nihaayah*.

[60] Återberättad av al-Bukhari och Muslim från hadeeth av 'Aa'ishah. Hennes handling nämns i rapporten från al-Bukhari och hans befallning nämns i rapporten från Muslim.

[61] *Suddah* i tältet är som ett skydd över dörren för att hindra regn från att komma in. Vad som menas här är att en matta placerades över dess skydd för att förhindra någon från att titta in. Detta är vad As-Sindee angav. Men det är mer föredraget att säga: så att tillståndet för den som gör 'Itikaaf inte ska störas och så att han inte ska sysselsätta sig med dem som passerar framför honom, i hopp om att uppnå målet och andan bakom 'Itikaaf. Detta är såsom Imam Ibn Al-Qayyim angav: "Detta är motsatsen till vad de okunniga gör, i det att de gör sin plats för 'Itikaaf till en plats där de finner sällskap, tar emot besökare och diskuterar delar av ahaadeeth bland sig. Så detta är en typ och den profetiska 'Itikaaf är en annan typ."

[62] Det är en del av en hadeeth berättad av Abu Sa'eed Al-Khudree, rapporterad av Muslim och Ibn Khuzaimah i deras *Saheeh*-samlingar. Den är refererad i *Saheeh Abu Dawood* (1251).

[63] Återberättad av al-Bukhari och Muslim och även av Abu Dawood. Och den sista delen av den är från honom (Abu Dawood). Och jag refererade den i *Saheeh Sunan Abu Dawood* (2133 & 2134).

[64] Återberättad av al-Bukhari och den är refererad i *Saheeh Sunan Abu Dawood* (2138). Den andra berättelsen är från Sa'eed Ibn Mansoor, såsom jag angav i *Fath-ul-Baaree* (4/281). Dock säger Ad-Daarimee (1122) att det är Zaynab. Och Allah vet bäst.

[65] Återberättad av al-Bukhari, Muslim och andra.

[66] Återberättad av Ibn Abu Shaybah (3192) och 'Abdur-Razzaaq (41363) med en autentisk kedja av berättelse. Och vad som menas med hans uttalande: "måste börja om igen" är att han måste förnya sin 'Itikaaf.